

Rogu Eesti rahwale.

Wabaduse, demokraatia ja omariikluse kaitseks.

Oktoobri kuu 14., 15. ja 16. päeval tuleb rahwahääletusele Eesti Wabariigi põhiseaduse muutmise algatus ja siis peab Eesti rahwas näitama, kas ta soovib ikka veel iseenda peremeheks jääda või poeb nagu enesetappja sellesse silmusesse, mida püüwad ta orjastamiseks langeswehri parunite kannupoisid ning Preisi junfrute kintfutaapijad.

On olemas tuhat põhjust mispärast ei tohi wastu wõtta purutagurlaste poolt algatatud põhiseaduse muutmise eelnõu.

Kui see eelnõu seaduseks saaks, siis ei jääks enam jälgegi järele wabariiklikust rahwalitluslikust korrast, waid meie astuksime üheainsa sammuga peaaegu piiramatu ainuwalitseja truualamlusse.

Tulewane president-ainuwalitseja oleks kõikwõimne nagu sultan. Rahwas ja riigikogu muutuksid ta käsuallusteks.

Nine poolest jääks rahwaesindus — riigikogu — küll alles, aga tal puuduks igajugune wõim.

Tulewane riigipea võib jätta wäljakulutamata iga seaduse, mis riigikogu poolt wastu wõetud. See õigus on absoluutne, ilma ühegi kontollita ning küsituseta. Peale selle võib ta riigikogu iga silmapilk laiali saata. Kune kuu pärast järgnewad küll uned riigikogu walimised, kuid ta uus riigikogu wõidasse laiali peksta. Tööd teha saab riigikogu ainult riigipea armust, sest riigipea on õigustatud katkestama nii korraliisi kui ka erakorraliisi riigikogu istungjärke.

Säärasesse alluwasse wahetorda riigipeast ei sea rahwaesindust ükski teine põhiseadus ei Euroopas ega Ameerikas, ei üheski kuningriigis ega preisiidendiga wabariigis. Säärane wahetord on mõeldaw waid ainuwalitlusliku korra juures.

Wäga dieti lausub riigiõiguse professor Grimm, kelle asjatundmist, suuri kogemusi ja erapooletust üldiselt tunnustatakse, et

kui „wabadusõjalaste“ põhiseaduse muutmise eelnõu wastu wõetakse, siis muutub riigikogu piisikeseks nõuandwaks komisjoniks. Siis poleks sinna 50 inimestki tarwis, siis wõiks ta üldse ära jääda.

Samal ajal, mil riigikogult korraliku rahwaesinduse põhioõigusedki ära riisutakse ja see kogu juba oma liikmete arwult mannetuks ning tööwõimetuks komisjoniks wähendatakse, annab põhiseaduse muutmise eelnõu tulewasele riigipeale, s. täh. üheleainsale inimesele täieliku seadusandliku wõimu.

Muutmiseaduse § 60 p. 12 põhjal on riigiwanema dekreetidel, mis seaduseelnõudena wälja antakse, täielik seaduse jõud. Nii wõiks riigipea tulewikus lauda istuda ja anda oma äranägemise järele nii igajuguseid uusi seadusi, kui ka munta wann.

Selle juures ei ole ta ifegi tagant järele kohustatud oma dekreete riigikogule kinnitamiseks esitama. Ta võib määrata milliseid uusi maksusi tahes, munta pärandamise korda ja omandamise õigust, keerata pea peale kogu senise õigusliku korra, — ja mitte keegi ei saa teda takistada.

Kas ei oleks siis tulewane riigipea kõige selle wõimukülluse juures sultan sultanite ja padishahh padishahhide keskel?!

Kes suudaks ta määratsemist üldse taltsutada ja kuidas saaks taist weel teisiti lahti, kui wastuhakkamise ning rewolutsiooni teel?!

Wabariigi walitus ühes peaministriga ei maksa selle sultani kõrwal mitte midagi. Ta otsustab kõik tähtsad küsimused, nagu riigikogu laialisaatmine ja dekreetide andmine, üksipäini. Ka kaitsejõudused käsutab ainult tema. Järjekult oleks walituse liikmed — ministrid — ainult sultani käsuallusteks poisteks.

Ja kuna ta ise neid „poisse“ nii ametisse kutsub, kui ka ametist wabastab, siis ei saaks tulewikus enam ükski iseseisew mees ministri kohta wastu wõtta. Walitused tuleks moodustada sellistest seebita pugejatest, kes kelnerliku walmisolekuga nõustuks täitma iga riigipea näpunäidet.

Aga idamaa sultanitel on ju ka riigikasja isiklikult käsutada. Gestis tahetakse sama kord maksa panna.

Eelnõu § 60 p. 3 ütleb küll, et riigipea esitab riigi sisetulekute ja wäljaminekute eelarwe riigikogule kinnitamiseks, kuid p. 12 järele dekreebi õiguse ka eelarwe suhtes püsima. Järjekult võib riigipea munta eelarwet, nii kuidas heaks arwab.

**Riigi rahapung oleks kõigi jüsi-tulekutega ning wäljamineku-
tega üheainsa inimese pihus.**

Muutmiseaduse pooltajate häälekandja põhjendab ja kaitseb seda olukorda järgmiste sõnadega:

„Kes peremees on, selle käes peab ka rahakott olema! Pareml on kui rahakott on ühe isiku walitfufe all, kui et igakõiks manupääseja wõib oma taskuid täita ja raha pillata sinna-tänna. Pareml on weel selles mõttes olemas, et üks ei junda nõnda palju warastada, kui mitusada eht wiiskümmeand isikt.“

**Sellega kuulutatwad põhiseaduse muutjad juba ette, et nad riigi-
warguse tahawad seaduspärastada ja oma monopoliks muuta.**

Demokraatliku korra juures tuleb ka kuritarwitust ja raha kõrwaldamist ette, kuid seal wõetakse jüüdlased teo awastamise puhul wastutasele. Minuwalitfese aga raiskab riigi raha iseenda ja oma Raspu-
tiinite peale, kuid ükski seadus ei hakka ta hõlma kinni.

Kas lubame seda jündida?

**Si! Cesti rahwas lükkab selle algatuse tagasi. Cesti rahwas
teab, et need mehed, kes oma tegusid wabadusfõjalaste auja nimega
püüawad maskeerida, mitte põhiseaduse paremaks tegemise eesmärki
taga ei aja, waid Cestile sultani-riigi forda selleks tahawad kaela
riputada, et tulewase sultani abil oma jälke lõpufihte teostada.**

Nad tasandawad teed sõjatsewa Hitlerismi maadewallutamise püüetele. Meil ei ole ühki oma mõtet, ühki oma ideed. Nad elawad nagu kõige armetumad waimu-Laatsarnjed nendest „tarkuse“ raasufestest, mis pudenewad teiste maade marntagurlaste lauult. Nad fordawad kooris, nagu känd, kõike seda, mis Hitleri liikumise juhid ja landeswehri juurud ette lanud. Mitte asiata ei kiida neid Saksamaa fashistlik ajakirjandus, mitte asiata ei loe Cesti juurimad waenlased neid oma sõpradeks.

Landeswehri waimline juht dr. Seraphim kiidab „wabadusfõjalaste“ põhiseaduse muutmise kawa ja kuulatab, et wõimata oli seniste Cesti juhtidega kokku leppida. Kni aga „mädanenud rahwawalitfuslik ford“ langeb, siis awaneb ka „koostöö“ wõimalus.

Landeswehri waimline juht dr. Seraphim, kes praegu maapaos wiibib, leiab ühes teiste Cesti riik-
luse weriwaenlastega, et see „rahvuslik nüstijünni protfess“, mis meil n. n. wabadusfõjalaste liikumise
näol nüüd idanemas, „mädanenud rahwawalitfusliku korra“ hututab ning sellejamaga tee awab „unele
Saksamaale“ Cestiga lähinemiseks. Kni seniste Cesti rahwajuhtidega ainult sõda maksis pidada, siis on
nued juhid otsekui loodud kaelalangemiseks.

„Wabadusfõjalaste“ eneste häälekandja „Wõitlus“ tormab neile landeswehri armuawaldustele awa-
jüli wastu ning kuulatab oma ford, et nad „täieliku wastastikuse usalduse alusel“ nõus on „kätt ulatama“
ning koostöötama Cesti riikluse kasuks. Nii siis: koos juurute wõitlustega ja von der Golki wäejäanustega
rajatakse rahvuslikku Cesti riiki.

**Sellist häbematuft, jultumuft ja äraandlikkuft pole Cesti awalik
elu weel näinud.**

En selge, kuhu see liikumine meid lõpuks wiiks:

Usnikud maal ehitagu juba aegjasti oma majadele rattad alla ja töitku oma kõi käredele, sest koos
kawatsetatwa sultani riigiga saabuks ka endine mõisnik wäes ning hiilguses tagasi. Töölifed maal ja linnas
teadku, et ei oleks neil enam inimwäirilikke õigusi kodupinnal, sest keftaeg kogu oma karmusega ning
inimõiguste eitamisega tuleks tagasi.

Nootsi lehtede teatel on Nürnbergi partei päewal rahalise toetuse jaotamise asjus kokkuleppele jõntud
ning ühtlasi otjastatud Baltimaadesse ja Skandinaawiasse kihutustöö juhte saada. Sellega on meie kõikide
wastu töstetud laetud rewolwer. Peame wõitlema, et mitte surra.

Tuleb anda surmaw hoop fashistlikule liikumisele Cestis.

Kõige pealt aga tagasi lükata põhiseaduse muutmise eelnõu.

**Kõik hääleõiguslikud kodanikud peawad tulema hääletama
ja andma oma hääle**

wastu.

Mustad baretid peawad wabariigi ees langema porri!

Elagu rahwawalitfuslik Cesti!

PT Cesti Sotsialistliku Tööliste Partei Resffkomitee.